

om, at det, Nævnet har at afgøre, naar Spørgsmaalet om, hvorvidt en Lejeforhøjelse skal finde Sted eller ej, forelægges for det, er Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nødvendigt for at skaffe Ejeren af den paagældende Ejendom et rimeligt Udbytte i Forhold til den Kapital, han har indskudt, i Forhold til Administrationen, i det hele taget et Udbytte, som man vilde anse for rimeligt under normale Forhold, at foretage en saadan Forhøjelse. Det er det, der skal skønnes over, men det, som man ganske sikkert i ikke saa faa Tilfælde har været inde paa, er, at man har foretaget en Undersøgelse af, hvor høj Huslejen er i det paagældende Kvarter, og om denne Husleje, i det foreliggende enkelte Tilfælde ogsaa er paa Højde dermed, og Resultatet bliver utvivlsomt, at man saa naar op til den højeste Husleje i Kvarteret. Dette bevirker en Opskruning af Huslejen, netop, som Venstres ærede Ordfører fremhævede, en stadig urimelig Forhøjelse af den. Hver Gang Undersøgelse har fundet Sted, siger man: Er der nogen Steder, hvor man har en saa høj Husleje i en tilsvarende Ejendom? og saa finder man den. Hvis man derefter gaar den Vej, at man godkender Huslejeforhøjelsen, er man inde paa en Bevægelse, der fører til større og større Forhøjelse af Huslejen. For mig staaer det som givet, af Bestemmelsen i § 6, 1ste Stykke, er fuldkommen klar. Hvad man har at tage Hensyn til, er, som sagt, vedkommende Ejers Forhold, om det paa det paagældende Tidspunkt er rimeligt eller nødvendigt for at skaffe ham en Indtægt, som vilde være rimelig under normale Forhold, at give ham den Forhøjelse, som han andrager om, og der bør ikke være Tale om nogen som helst Sammenligning i øvrigt med Forholdene indenfor Kvarteret. Jeg tror, at naar Nævnene følger den Fremgangsmaade, vil der ikke være nogen Fare ved § 6, 1ste Stykke, den er i Virkeligheden fuldkommen klar.

Som Forholdene foreligger, idet det er givet, at Lovforslaget maa vedtages i den Skikkelse, i hvilken det er kommet hertil fra Landstinget, finder jeg i øvrigt ikke Anledning til at komme ind paa Enkeltheder, hverken med Hensyn til dette Lovforslag eller med Hensyn til Lovforslaget om Fornylse af Loven om Fremleje. Den sidst nævnte Lov er jo et Nødmiddel, man maa gribe til under de nuværende, for Lejerne saa ugunstige Forhold, og at det er nødvendigt af forny den, idet Nødstilstanden vedblivende bestaar, er man jo paa det rene

med. Jeg skal til Slutning gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg anbefaler begge Lovforslag til hurtig Behandling og til uforandret Vedtagelse.

Wulff: Da det er velbekendt, at Gyligheden af Huslejeloven, som det foreliggende Lovforslag ændrer, ophører i Morgen, og der altsaa er knap Tid, og da endvidere begge Lovforslag er kommet herved med fuld Tilslutning fra alle Partier i Landstinget, skal jeg for mit Vedkommende ikke forlænge Debatten, men give mit Partis Tilslutning til Vedtagelsen af disse to Lovforslag, saa meget mere som vi fra vor Side sætter Pris paa, at Lovens Varighed bliver ret stærkt begrænset, saaledes at man til 1. August igen vil kunne undersøge, hvorledes Forholdene stiller sig, om der er Anledning til at foretage Ændringer. Det drejer sig her om ganske midlertidige Foranstaltninger, som vi uden nogen som helst Betænkeligheder kan slutte os til.

Indenrigsministeren (Rode): Naar vi ved denne Revision af Huslejeloven ikke naar videre med Hensyn til Lovens Forbedring, end Tilfældet er gennem det foreliggende Lovforslag, skyldes det særlig to Forhold: Jeg skal til det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) sige, at den Interesse, han nærer for denne Lovgivning, kom i alt Fald ikke i samme Grad til Orde fra hans Partifæller i Landstinget, men dernæst er Grunden ogsaa den, at Københavns Kommunalbestyrelse mente at burde erklære, at man kunde afstaa fra Ændringer i Loven ved denne Lejlighed. Jeg forstaaer meget godt, hvad Hensigten med denne Erklæring var; den bundede i en vis Ængstelse for, at et Krav om Ændringer skulde medføre, at Landstinget overhovedet saa vilde nægte sin Medvirken til Lovens Gennemførelse; men jeg tror, at det var en urigtig Ængstelse, hvad ogsaa Forholdene har vist. Det er imidlertid ganske givet, at naar den Kommune, hvor Loven først og fremmest skulde anvendes, paa Forhaand erklærede, at man kunde anvende den uden Ændringer, saa var den Minister, som stod overfor et uvilligt eller et forholdsvis uvilligt Ting, ret vanskeligt stillet med Hensyn til sine Krav om Ændringer i Loven.

Der er baade af det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiimblad) og af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) og nu af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) talt om Stigninger, som støtter sig paa Nævnenes Administration